

6. november 2025

EM2025/52

Forslag til forespørgselsdebat om, hvilke initiativer vi bør iværksætte med henblik på at forebygge den stigende personfarlige kriminalitet blandt børn og unge under 18 år.

(Medlem af Inatsisartut Bo Martinsen, Demokraatit)

Vi vil gerne takke Bo Martinsen fra Demokraterne for at have rejst en debat på baggrund af sit spørgsmål om et vigtigt emne.

Fra Siumut vil vi kommentere som følger:

Det er en realitet og en stor udfordring, at vi i Grønland er blandt de lande i verden, der har den højeste kriminalitetsrate – uanset hvilken type kriminalitet, vi ser på. Alvorlige forbrydelser som manddrab, drabsforsøg, voldtægter, seksuelle overgreb mod børn og vold mod andre mennesker er desværre virkelige og årligt tilbagevendende problemer i vores samfund – og det er dybt tragisk.

I arbejdet for at bekæmpe disse problemer, har forslagsstilleren – desværre med rette – bragt et vigtigt spørgsmål op, nemlig den stigende og stadig mere synlige tendens til, at børn og unge under 18 år begår alvorlig kriminalitet mod andre mennesker, og hvordan vi skal forholde os til det.

Virkeligheden er, at vi i de senere år har set en tydelig stigning i, at yngre personer begår alvorlige forbrydelser – især i grupper. Dette er blandt andet blevet fremhævet af folkevalgte og borgmestre, som har udtalt sig om det som et reelt problem i deres lokalområder.

Vi i Siumut mener, at vi er nødt til at handle, hvis denne udvikling ikke skal fortsætte og i stedet helt standses. Vi har brug for alle de gode tiltag, der kan bidrage. Selvom det kan være svært at tale om, kan vi ikke komme uden om, at vi er nødt til både at tænke fremad og handle.

Vi i Siumut mener, at vi må revurdere, hvordan vi arbejder med tidlige indsatser, for mange af disse har faktisk haft en vis effekt. Gennem styrkelse af de områder, hvor der allerede er opnået gode resultater, kan vi begynde at dæmme op for det voksende problem.

Vi har brug for stærke aktører inden for forebyggelse – og vi har brug for, at politiet og deres samarbejdspartnere har tilstrækkelige ressourcer til netop det forebyggende arbejde. Det vi ser i dag, er, at antallet af politifolk langs kysten er faldende, hvilket betyder, at de stort set kun har kapacitet til at tage sig af de mest nødvendige opgaver. Det betyder blandt andet, at politiets mulighed for at deltage aktivt i forebyggende arbejde i daginstitutioner, skoler, ungdomsklubber, idrætshaller og andre fritidsmiljøer bliver mere og mere begrænset. Det er beklageligt – og det skal styrkes igen.

Erfaringer viser blandt andet, at når politiet er aktivt involveret i forebyggelse, kan det have en meget positiv effekt i en by eller bygd. Det blev blandt andet bekræftet under Familie- og Sundhedsudvalgets sommerbesøg i Nanortalik, hvor politiets deltagelse i det forebyggende arbejde blev fremhævet positivt.

Afslutningsvis vil vi fra Siumut gentage vores synspunkt om, at den bedste form for forebyggelse findes i sunde familier – det vil sige trygge hjem, forældre der er i arbejde og forsørger sig selv, og som lever et sundt liv, osv.

Derfor mener vi i Siumut, at vi – ud over den tidlige indsats – er forpligtede til hver dag at skabe gode rammer for trivsel i hele landet.

Uanset emne bør borgernes vilkår langs kysten være mere lige, så vi dermed kan opbygge en stærk fælles indsats.

Fra Siumut kunne vi sige meget mere, men vi vil med disse grundlæggende bemærkninger afslutte for nu – og vi håber, at der vil følge en god og konstruktiv debat.

Anders Olsen, Siumut.